

delo? Cepičev narezati in gledati, da dobodeš pravih, k vsaki vrsti zapisati na tablico ime, vsako vrsto posebe povezati in vse skupaj v mah; potem narediti zavoj, spisati dva naslova, zapečatiti, na pošto poslati itd. itd., in to vse zastonj ali pa za 10 kr., zraven pa zamudi vrtnar najmanj eno uro časa, katerega vrednost pomladi ve ceniti le sam vrtnar. Pa dovolj! Ta članek naj razodene naše razmere ter bodi ob enem prošnja, naj sadjarji cepičev naročajo kolikor mogoče osebno v družbeni drevesnici v Ljubljani. Tam jih dobode vsak, zlasti pa učitelji, zastonj, ako jih le kaj preostaje. Kdor ne utegne sam v Ljubljano priti, posreduje mu prijatelj, ki tu stanuje.

Razne reči.

* **Prav dobro sredstvo za pokončavanje goseničje zalege** so goseničje plamenice ali bakle. To so pločevinaste posode, ki se dajo na drog natakniti, vanje se vlije petrolej in vtakne stenj (doht). S tako prižgano baklo moreš posmoditi gosenično zalego po najvišjih vrhovih drevesa, ne da bi ti bilo treba veje rezati ter jih potem še posebe sežigati. Take bakle priporočamo prav zelo vsem sadjarjem. Dosedaj smo jih dobivali le z Nemškega, a sedaj izdeluje prav lične in trdne klepar Stadler v Ljubljani, in sicer po 80 kr. in po 1 gld. 20 kr., kakeršen je medeni vijak, ali bolj priprost ali pa močnejši.

* **Bolne rastline po loncih.** Če se začno rastline po cvetličnih loncih osipati, so bolehe. To pa zato, ker so pokvarile se lasnate koreninice, in sicer vsled prepičle hrane, prevelike mokrote, velike vročine, hudega mraza ali vsled česa drugega. Navadno prilijejo ob takih slučajih rastlini prav obilo gnojne vode. To je pa ravno slabo. Ako je kaka rastlina megla in kaže, da je bolna, naj se prst skoraj popolnoma posuši, potem pa vzemi rastline s prstjo vred iz lonca, odkruši zunanjo prst od kepe in vsadi rastlino v nov lonec ali pa v starega, katerega pa moraš dobro izprati. V lonec deni sveže prsti. Nove prsti bodi okoli kepe le za kaka dva prsta na debelo, zato izberi primerno velik lonec. Kadar si uže presadil, prilij dobro, a potem ne prilivaj poprej, dokler ni rastlina pričela rasti, ali pa dokler se prst ni popolnoma posušila.

* **Pereči ogenj (vranični prisad) pri prasičih,** po nekaterih krajih tudi prasičja kuga imenovan, je bolezen, ki vsako leto tudi pri nas neizmerno veliko škoduje našim gospodarjem. V kmetijskem društvu v Novem Braniboru poročal je posestnik Blank-Warlin, da je slučajno našel prav zanesljivo sredstvo proti tej nevarni bolezni. Sredstvo so karbolne kisline pari. Blank-Warlin je zaprl vrata in okna ter več dni zaporedoma vlival v hlevu na razbeljeno železo karbolno kislino. Dim, ki se je ob tem delal, napolnil je svinjak, ni nadlegoval prasiče, a zabranil, da se ni razširjala kuga celo tedaj, ko je poprej uže nekaj živali poginilo za to boleznijo.

Vprašanja in odgovori.

Vprašanje 32. Na mnoga vprašanja zaradi škropilnic za škropitev trt proti strupeni rosi bodi vsem skupaj naslednji.

odgovor: Takih škropilnic imamo veliko število vrst, dobre in slabe, drage in po ceni. Lansko leto so v vipavski dolini nekateri škropili z metlicami, katere so pomakali v tekočino, ter so imeli tudi dober uspeh. Gospod vodja R. Dolenec v Grmu sestavil je škropilnico, ki stoji v novem mestu 2 gld. Popisana je in narisana v 3. številki letošnjih „Dol. Novic“. Vse take škropilne naprave so res po ceni, prav majhnemu posestniku se morda celo izplačajo, kakor hitro je pa vinograd količkaj velik, pa se potrat galice toliko, da je vredno boljše škropilnico kupiti, zlasti, ako pomislimo, da jo bomo rabili leta in leta, ker strupene rose ne bode tako hitro konec. Sloveči vinar baron Babo piše v 6. številki „Weinlaube“: „Škropilnica stoji res veliko denarja, če je dobra, prihranimo pa zato denarja za galico, ker moremo z isto množico tekočine poškopiti 3krat do 4krat toliko trt, in to v krajšem času in z manjšim trudom. Modra galica je pa pri škropljenji najdražja reč. Ozirati se je tudi na to, da je treba ob pravem času hitro škropiti, ker prepozno škropiti je toliko, kolikor denar proč metati“, Tudi mi se tega držimo, a vendar pravimo: Kdor ne more drage škropilnice kupiti, škropi naj, kakor si bodi (boljše slabo škropiti nego nič); kedor pa le količkaj vzmore, kupi naj pošteno škropilnico, in ako jo sam ne more, kupijo naj jo trije, štirje itd. skupno. Kmetijska družba naša se je pečala podrobno z vprašanjem, katero škropilnico je priporočati in kje jo je kupiti, in danes moremo o tem dati odločen odgovor. Uže lansko leto so povsod pri nas priznali, da je najboljša, a tudi najdražja škropilnica Allweilerjeva. Tudi mi bi se bili odločili zopet letos za to škropilnico, zlasti ker se je znižala cena škropilnicam z brentami od železne pločevine od 25 gld. na 19 gld., bakrenim pa od 31 gld. na 25 gld., a prišle so s Štajarskega pritožbe, da se sesalka na perotke takoj pohabi, če pride kako peščeno zrno vmes. Posrečilo se je znanemu ljubljanskemu tovarnarju Samassi izumiti drugo še lažo, preprostejšo, cenejšo, a dokaj močnejšo tlačilno ter ob enem srkalno, sesalko, koje skoraj ni mogoče pohabiti. Samassa izdeluje samo sesalke, vse drugo pa po dogovoru s kmetijsko družbo neki drug obrtnik v Ljubljani. In tako ponuja naša družba vsem onim, ki mislijo škropilnice kupiti, pod imenom „škropilnica c. kr. kmetijske družbe kranjske s Samassovo sesalko“ aparat, ki v resnici povsem zadostuje. Vsaka škropilnica, katero družbe odda, preskušena je od nje in ima vtisneno tvrdko družbe. Škropilnice so tako velike, kakor Allweilerjeve, škrope ravno tako in stoje z bakreno brento družbene ude 18 gld., neude 20 gld., z brento iz posvinčene železne pločevine pa ude 15 gld., neude 17 gld. Naročila vzprejema glavni odbor c. kr. kmetijske družbe kranjske